

der særligt Hensyn til, hvorledes Forholdene ere, om der skal tilstaaes den Embedsmand, der søger sin Afsted, Pension eller et Regjeringen kan altsaa sige til en bestemt Mand: Du kan ikke faae Pension, naar Du søger din Afsted, men til en anden derimod: Du kan faae Pension. Noget Saadant kan Livrenteanstalten ikke gjøre, thi den er i ganske andre Hænder. Saasnart Staten siger: Denne Embedsmand affedigtes, maa Livrenteanstalten begynde at udbetale den Livrente, vedkommende Embedsmand har tegnet. Naar en Embedsmand i Genhold til Grundloven begjærer sin Afsted, vil han under de nuværende Forhold ikke faae nogen Pension, forsaavidt der ikke er særlig Grund dertil, hvorimod Livrenteanstalten ikke kan negte ham at faae udbetalt den Rente, der tilkommer ham efter det Indskud, han har gjort. I dette Tilfælde vil det altsaa være kostbarere for Livrenteanstalten og ligeledes for Embedsmanden, idet han maa gjøre større Indskud. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Sponneck) nævnte, at, naar man skulde spille i dette Lotteri, burde der søies dertil, at Embedsmanden kunde faae sit Indskud udbetalt i Capital til den Tid, da det ophører, eller at han kunde bringe det til at ophøre. Det er fuldkommen rigtigt, at, naar Capitalen udbetales, vil han deri have en Støtte ikke alene for sig, men ogsaa for sine Efterladte, men en saadan Tilføjning vil gjøre Livrenten endnu dyrere; thi der kan jo være Tilfælde, hvori en Embedsmand, ganske kort før den Tid, da han ellers ikke vilde kunne hæve sin Livrente, faaer Capitalen, og derved lider Livrenteanstalten et Tab. Jeg skal blot tage et Exempel, der netop staaer for mig. En Embedsmand kan være dødsfyg; han kan ligge paa sit Yderste eller kan faae en Sygdom, om hvilken man veed, at han med den kun kan leve i kort Tid. Den Syge kunde da strax søge sin Afsted, og, saasnart han fik den, faae udbetalt sin Livrente eller Capital. Denne Capital vilde altsaa være et Tab for Livrenteanstalten, hvorimod han maaskee ellers vilde være bleven staaende som Embedsmand til sin Død, og der vilde da slet Intet tilfalde ham. — Det var disse supplerende Bemærkninger,

jeg vilde tillade mig at føie til dette Forslag, idet jeg, som jeg anførte før, iøvrigt fuldkommen kan henholde mig til de klare og interessante Foredrag imod Forslaget, vi hørte i gaar.

Ordføreren: Det var egentlig min Hensigt først at tage Ordet paa et senere Stadium af Sagen, for at kunne samle Alt, hvad der maatte blive anført mod Fleertallets Forslag Nr. 18, under Et, men en særlig Grund nøder mig til at begjære Ordet allerede nu, og jeg maa derfor bede undskyldt, hvis jeg ikke skulde komme til at besvare de Bemærkninger og Spørgsmaal, der maatte fremkomme senere. Som de fleste ærede Medlemmer har jeg glædet mig særdeles meget over de Foredrag, der ere blevne holdte om det nu foreliggende Spørgsmaal. Det kan, som jeg allerede tillod mig at sige i mit første Foredrag om Samme, ikke Andet end være mig overordentlig kjærkomment, at det Forslag, der af Fleertallet er stillet, bliver drøftet saa grundigt og alsidigt som muligt, og enhver Indvending, der fremkommer imod samme under denne Debat, vil for mig være veiledende og oplysende og tjene mig til Sikkerhed for, at det Sande og Rette virkelig kan komme frem. Det er en Regel, der gjelder i Almindelighed, og som i Særdeleshed maa finde Anvendelse paa et Forslag, der, som det under Nr. 18 stillede, har noget vist Nytt ved sig, Noget, som vi ikke selv have kjendt før, og som ikke engang paa andre Steder har været drøftet under den Form, hvori det her foreligger, at det bør være os magtpaaliggende ved en grundig Debat at forviise os om, at der ikke er noget Umodent ved Forslaget. Men ved Siden heraf maa jeg tilstaae, at de Betænkkeligheder, der ere blevne fremsatte, ikke for mig have indeholdt noget Bæsentligt, som ikke tidligere har været fremsført for min Betragtning og — jeg kan tilføie — ikke allerede ogsaa er fremkommet i Udvalget. Ikke desto mindre skal jeg bestræbe mig for med Omhu at gjøre Rede for, hvorfor de Betænkkeligheder, der saaledes ere blevne fremsatte, i det Hele ikke have kunnet røkke min Overbeviisning om det Rigtige i det paagjældende Forslag.